

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK

IZ RUKE

Preko pošte

09-07-2019

Predano na poštu obično preporučeno 09.07.2019
POŠTA ZAGREB R 25 P 210652
Broj primjeraka 5 priloga
Taksirano KN Potpis

Poslovni broj: 34 PŽ-4141/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, sutkinje izvjestiteljice, i Lenke Ćorić, članice vijeća, u postupku naknadne diobe Stečajne mase LIBRA COM d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge u stečaju, Slano, Trnova 12, OIB 16257121107, odlučujući o žalbi STJEPANA LOVIĆA iz Zagreba, Pantovčak 8, OIB 25964288839, kojeg zastupaju punomoćnici, Gorana Grubišić i Vlado Lalić, odvjetnici iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-325/2019-41 od 10. travnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 2. srpnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba Stjepana Lovića iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-325/2019-41 od 10. travnja 2019. u točki II. izreke.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci je riješeno:

„I. Odobravaju se troškovi ranijeg stečajnog upravitelja Stjepana Lovića iz Zagreba u iznosu od 79,00 kuna neto.

II. Odbija se raniji stečajni upravitelj Stjepana Lovića iz Zagreba sa zahtjevom za naknadom troškova u iznosu od 2.750,00 kuna neto.“

Rješenje je sud donio primjenom odredbe čl. 94. Stečajnog zakona, a dio zahtjeva je odbijen jer stečajni upravitelj nije dostavio odgovarajuće isprave kojima bi se opravdao zahtijevani trošak.

Protiv tog rješenja u točki II. izreke žalbu je pravovremeno podnio Stjepan Lović iz Zagreba, raniji stečajni upravitelj. U žalbi u bitnom navodi kako mu sud uskraćuje troškove samo zato jer ima prebivalište izvan sjedišta suda, a navedene stavove suda nalazi proizvoljnima i neutemeljenima. Priložio je žalbi nekoliko suprotnih sudskih rješenja te ukazuje kako obračun kroz putne naloge sadrži sve elemente nužne za provjeru od strane suda. Predložio je preinačenje pobijanog rješenja na način da mu se odobri naknada putnih

troškova u neto iznosu od 2.750,00 kn, odnosno bruto iznosu od 4.282,53 kn, odnosno podredno ukidanje pobijanog rješenja i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, kao i na primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Prema odredbi čl. 94. st. 3. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja.

Iz prijedloga (zahtjeva) za određivanje troškova stečajnog upravitelja od 13. veljače 2019. proizlazi da je zatražio trošak izrade pečata u iznosu od 79,00 kn i putne troškove za pristup ročištu u stečaju u ukupnom iznosu od neto 2.570,00 kn ili bruto 4.282,53 kn i to za: putovanje Zagreb-Dubrovnik-Zagreb 1200 km po 2,00 kn/km i trošak dnevnice 170,00 kn.

Po ocjeni ovog suda, ne bi bilo sporno da se na pravo i obračun troškova stečajnog upravitelja, mogu na odgovarajući način primijeniti određena pravila uređena Pravilnikom radi određivanja naknade za izdatke nastale u obavljanju posla stečajnog upravitelja (npr. uporaba privatnog automobila u poslovne svrhe). Međutim, stečajni upravitelj dužan je već uz zahtjev za naknadu stvarnih troškova uz putni nalog dostaviti isprave kojima se dokazuju nastali izdaci i to: ako se zahtijeva naknada prijevoznih troškova - račun za cestarinu. U konkretnom slučaju žalitelj nije uz zahtjev za naknadu troškova prijevoza, te troškova korištenja privatnog automobila u poslovne svrhe, dostavio niti jedan račun za cestarinu iz kojeg bi proizlazilo da je doista toga dana koristio privatni automobil u poslovne svrhe.

Visinu dnevnice uređuje čl. 7. Pravilnika koji u st. 7. propisuje da se dnevnice mogu isplaćivati za službena putovanja ili za rad na terenu. Službenim putovanjem u tuzemstvo smatra se putovanje do 30 dana neprekidno radi obavljanja u nalogu za službeno putovanje određenih poslova njegova radnog mjesta, a u vezi je s djelatnošću poslodavca (st. 8. čl. 7. Pravilnika). Radom na terenu u tuzemstvu smatra se boravak radnika izvan mjesta svojega prebivališta ili uobičajenog boravišta radi posla koje obavlja izvan sjedišta poslodavca (st. 9. čl. 7. Pravilnika). Navedena pravila ne mogu se primijeniti na stečajnog upravitelja koji iz mjesta prebivališta dolazi u sud na čijem području je sjedište dužnika, pa po ocjeni ovog suda stečajni upravitelj nema pravo na dnevnice prema čl. 7. Pravilnika (tako i u rješenjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2606/2018 od 16. svibnja 2018. i poslovni broj PŽ-4942/2018).

Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijanog rješenja kao razlog za svoju odluku u odnosu na putne troškove pozvao i na to da bi ti troškovi opterećivali stečajnu masu i stečajne vjerovnike te polemizira sa zaključcima i shvaćanjima iz rješenja ovoga suda poslovni broj PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018. u kojem se također odlučivalo i o putnim troškovima stečajnog upravitelja od Šibenika do Splita i natrag.

U Stečajnom zakonu, kao ni u Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15) ili u nekom drugom propisu, ne postoji odredba koja bi takvo pravo stečajnom upravitelju uskratila, samo zato što je riječ o stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan stečajnim upraviteljem, što je navedeno u odluci ovoga suda poslovni broj PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018. Opravdanost putnih troškova stoga, po mišljenju ovoga suda, treba procjenjivati od slučaja do slučaja.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, žalba odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđeno.

Zagreb, 2. srpnja 2019.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenicu
Brankica Curman

U z.B. Mladen Šimundić